

یادداشت

مارپیچ نرخ تورم و مزد پرداختی

امین دلیری، کارشناس و تحلیلگر اقتصادی – تورم مزمن بیش از دو دهه در اقتصاد کشور به ویژه از سال ۱۳۹۹ تاکنون به یک معضل بزرگ اقتصادی و اجتماعی و مسأله لاینحل در راه تعادل بین مزد پرداختی و نرخ تورم مبدل شده‌است.

ماندگاری تورم بالای ۴۰ درصد و فشار اتحادیه کارگران برای افزایش مزد متناسب با نرخ تورم سالانه و در مقابل، مقاومت صاحبان واحدهای تولیدی برای افزایش مزد کارگران همسان با نرخ تورم، محیط خاکستری و مبهمی را برای تصمیم‌گیری درست برای دولت‌مدران فراهم کرده‌است. اما در این فضای مملو بایدید چگونه رفتار شود تا ذی‌نفعان دو طرف، راضی از تصمیمات نهایی تعیین مزد پرداختی متناسب با شاخص تعدیل شده هزینه زندگی جامعه کارگری بتواند بدون درغدغه با بهبود معیشت روزمره از حداقل رفاه برخوردار شوند. از سوی دیگر صاحبان واحدهای تولیدی در پرداخت مزد کارگران دچار مشکل نشوند و این امر مشکل جدی در سلامت سرمایه در گردش واحدهای تولیدی به وجود نیارد؟ موضوع چانه‌زنی مستمر افزایش مزد در مقابل نرخ تورم در مثلث اتحادیه‌های کارگری، صاحبان واحدهای تولیدی و دولت به عنوان مصالح بین این دو گروه ذی‌نفع، در واقع به یک جبهه‌مصاف جدی سه‌جانبه تبدیل شده. این تصور شکل گرفته، پیروزی هر یک به ضرر طرف دیگر این مثلث تمام خواهد شد و البته هر یک از سه گروه نقش تعیین‌کننده‌ای در ایجاد وضعیت فعلی دارند.

دولت‌ها نقش بزرگی در ایجاد تعادل در گردش اقتصادی رو به رشد و توسعه را دار دو به عنوان تنظیم‌گر و تسهیل‌گر مهم بازار کسب و کار با بهره‌بشن اقتصادی و طبقه‌سنگینی بر عهده آن است. اگر این نقش خطیر را به خوبی ایفا نکنند، چه بسا معضل رابطه مزد و تورم را بفرج و پیچیده‌تر برای حل و فصل این مسأله خواهد کرد.

صاحبان و مدیران واحدهای تولیدی وظیفه تأمین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی خود، ایجاد رونق در بازار کسب و کار و فراهم کردن بازار رقابتی برای فروش کالاهای ساخته‌شده خود را دارند. باید اذعان کنیم نقش دولت‌مدار دوده‌خیز در ایجاد معضلی به عنوان تورم بسیار پر رنگ و تعیین‌کننده بوده و موجب بههم‌ریختگی بین مزد پرداختی و تورم شده‌است. اگر این شجاعت را داشته باشیم و معترف شویم در این سال‌ها که تورم در اقتصاد کشور خانه کرده، دولت‌هایشترین سهم را در ایجاد وضعیت موجود دارند، افرق نشده‌است.

در این وضعیت اقتصادی با محاسبه سود و زیان سه گروه ذی‌نفع، مشاهده می‌شود فقط کارگران، کارمندان و بازنشستگان هستند که نمی‌توانند فشار تورمی خود را به بخش‌های دیگر منتقل کنند و بیشترین آسیب‌را از وضعیت تورمی کشور دیده‌اند ولی صاحبان واحدهای تولیدی با تورمی خود را با افزایش قیمت کالاهای تنها جبران می‌کنند، بلکه سودهای کلانی در سایه آشفتنگی بازار عاید خود می‌کنند و سودهای کلان آنان کمتر مورد اصابت مالیات عایدی سرمایه قرار می‌گیرد.

دولت هم طبق تعبیر «میلتون فریدمن» اقتصاددان مکتب پولی‌بیشترین سود را در شرایط تورمی نصیب خود می‌کند. به گفته وی «تورم یک نوع مالیات اجباری است که دولت با دست کردن در جیب مردم بدون رضایت وی برداشت می‌کند». بنابراین در سه قاعده مثلث یعنی کارگران، صاحبان واحدهای تولیدی و دولت، فقط کارگران متضرر این بازی تورم هستند. در این شرایط مشاهده می‌شود دولت‌ها، گذشته از نقش خود در ایجاد تورم، موظف هستند در شرایط تورمی حاد که معیشت قشر عظیمی از مزدبگیران ثابت جامعه دچار مشکل می‌شوند، چاره‌ای بیندیشند و به مدد این قشر بیایند. کارگران هم موظف هستند با افزایش بهره‌وری در واحدهایی که اشتغال دارند، هزینه‌های تولید کالا را کاهش دهند و در سودآوری واقعی این واحدها اهتمام ورزند.

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید با تشکیل جلسه شورای عالی کار با احتساب شاخص هزینه زندگی و محاسبه دستمزد واقعی، پرداخت مزد اساسی را اصلاح کند و فرمول تعدیلی مزد پرداختی واقعی را با محاسبه شاخص هزینه زندگی جایگزین نظام پرداخت و اصلاح کند یا از دستکاری تغییر نرخ و داشتن کسری‌های بودجه‌سنگین اجتناب کند که هر دو متغیر از عوامل تشدید تورم در سال‌های گذشته و حال است. در دیگری برای حل و فصل این معضل اقتصادی و اجتماعی وجود ندارد.

اخبار کارگری

بازنشستگان مخابرات ایران در چند شهر تجمع کردند

بازنشستگان مخابرات ایران در اعتراض به عدم اجرای کامل این نامه ۹۹ مجمع کردند به گزارش ایلنا، روز دوشنبه (۱۱ ماه) بازنشستگان مخابرات ایران در اعتراض به عدم اجرای کامل آیین‌نامه ۸۹، عدم به‌روزرسانی خوربار و رفاهیات فریز شده و مشکلات مربوط به بیمه تکمیلی، در کردستان، فارس، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، فارس، اصفهان، تهران، همدان و برخی دیگر از استان‌ها تجمع کردند. در این تجمعات، بازنشستگان ۹ درصد قبل از خصوصی‌سازی، خواهان همسان‌سازی حقوق خود با همکاران شاغل و احقاق حقوق مزدی خود شدند. طبق این گزارش، تاکنون بازنشستگان در اعتراض به عملکرد سهامداران این شرکت و بی‌توجهی به مطالبات خود بیش از ۱۰۰ تجمع برگزار کرده‌اند.

پرستاران کرمانشاه دوباره تجمع کردند

پرستاران کرمانشاه در اعتراض به تبعیض و بی‌عدالتی مقابل ساختمان علوم پزشکی این شهر تجمع کردند. به گزارش ایلنا، آنها می‌گویند: به بی‌عدالتی، تبعیض و عدم توجه به مطالبات یکساله‌امان معترضم و از رئیس دانشگاه علوم پزشکی در خواست داریم پاسخ ما را بدهد. برخی از این پرستاران ماه‌ها معوقات مزدی پرداخت نشده دارند، ضمن اینکه به مبالغ پایین کارانه و تعرفه‌های پرداختی معترض‌اند. این پرستاران، یک هفته پیش از این و در روز پرستار نیز تجمع اعتراضی ترتیب داده بودند.

نیسان آبی شهرداری و رانندگی غیرعادی، عامل مرگ چهار پاکبان تهرانی

فاجعه نیمه‌شب و حکایت جان‌هایی که ارزان است!

سعید حسام‌الدینی – ساعت حدود یک بامداد جمعه بود. خیابان هادر سکوت نسبی فرورفته بودند و اغلب شهروندان در خانه‌های خود آسوده بودند اما برای کارگران پاکبان، نوبت سخت‌ترین بخش کار آغاز شده بود ناگهان سکوت با صدای تصادفی شدید شکسته شد؛ خودروی پژو پارسی که به گفته مسئولان در شرایط عادی رانندگی نبود، با خودروی حامل پاکبانان برخورد کرد و باعث چپ شدن آن شد. این حادثه، یک تراژدی انسانی به همراه داشت: چهار پاکبان جان باختند، یک نفر در بیمارستان بستری است و حالش وخیم است و هشت نفر دیگر مصدوم شده‌اند.

وضعیت وخیم یک پاکبان

روز یکشنبه، به روشن شدن ابعاد این حادثه، به بیمارستان فیاض‌بخش رفتیم. مسئولان بیمارستان اعلام کردند که دو نفر از آسیب‌دیدگان به ایسن مرگ‌م‌منقل شده‌اند. متأسفانه یکی از آنان صبح روز حادثه جان باخته و دیگری همچنان در بخش مراقبت‌های ویژه بستری است.

تلاش برای کسب اطلاعات بیشتر درباره کارگری که در بخش مراقبت‌های ویژه بستری است، با مشکل مواجه شد. هویت او نامشخص است و امکان تماس

با خانواده‌اش فراهم نبود. در حراست بیمارستان مشخص شد که خودروی حامل کارگران، نیسان آبی بوده و وسیله‌ای که چپ شدن آن شدت آسیب‌ها و تلفات را افزایش داده بود.

گلایه‌ها از وضعیت کارگران

یکی از کارکنان بیمارستان با لحنی جدی گفت: انگار به انگار که این افراد انسان هستند مگر تأمین یک خودروی ون یا اتوبوس برای حمل و نقل این افراد، چقدر برای شهرداری هزینه دارد و چرا با آنها در دست

بر خورد نمی‌کنند؟ در مسیر خروج، با یکی از پاکبانان صحبت کردم. او در حادثه حضور نداشت اما شرایط کاری خود و همکارانش گلایه داشت: «۴۰ روز است که مشغول کارم و هنوز حقوقم پرداخت نشده است. بسیاری از همکارانم نیز معوقات سه‌ماهه دارند. ما سخت‌ترین کار شهر را انجام می‌دهیم اما از حقوق اولیه بی‌بهره‌ایم».

وقتی از او درباره شرایط ایمنی و امکانات کار پرسیدیم، با لحنی تلخ گفت: وضعیت ما از نظر امکانات ایمنی و بهداشتی تقریباً صفر است. به دلیل کمبود

تجهیزات و نبود امکانات مناسب، بارها در هنگام کار در شب، خطر این وجود داشته که خودروها ما را بیندند و حادثه‌ای دلخراش رخ دهد.

روایت همکاران و وضعیت بیمانکاری

این درد مشترک تنها به این دو کارگر محدود نمی‌شود. گفت‌وگو با سایر پاکبانان نشان می‌دهد که حقوق‌های معوقه، دستمزد پایین و بیمانکاری بودن قراردادهای، وضعیت کاری این قشر زحمتکش را به یک بحران دائمی تبدیل کرده است. این کارگران که

تأمین امنیت جانی کارگران، بر عهده شهرداری است و استفاده از وسایل نقلیه ناایمن، بی‌ارزش شمردن جان افرادی است که شهر را زنده نگه می‌دارند. شهرداری باید در برابر خانواده‌های داغدار و افکار عمومی پاسخگو باشد

سخت‌ترین بخش فعالیت‌های شهری بر دوشان است. امنیت جانی هم ندارند و از حداقل امکانات و حقوق برخوردار نیستند.

برخی از کارگران می‌گویند که در طول سال‌های اخیر، بارها خطراتی مشابه را تجربه کرده‌اند؛ خودروهای قدیمی، تجهیزات نا کافی و نداشتن ابزار حفاظتی مناسب، هر شب آنها را در معرض حادثه قرار می‌دهد. در چنین شرایطی، کوچک‌ترین اشتباه راننده یا کمترین نقص تجهیزات می‌تواند به فاجعه منجر شود.

مقصر اصلی کیست؟

راننده پژو پارس، با رانندگی غیرعادی، عامل مستقیم تصادف است اما بررسی دقیق تر ماجرا نشان می‌دهد که سهم شهرداری نیز در این فاجعه کم نبوده است. ضربه به سر ناشی از چپ شدن نیسان، علت مرگ چهار کارگر و وخامت حال نفر پنجم بوده است.

اگر شهرداری به جای استفاده از نیسان آبی، از ون یا اتوبوس استاندارد برای جابجایی این کارگران زحمتکش استفاده می‌کرد، حجم تلفات این قدر بالا نمی‌رفت. در حقیقت، همان اندازه که راننده پژو مقصر است، شهرداری نیز مسئول است و باید پاسخگو باشد. تأمین امنیت جانی کارگران، بر عهده نهاد شهرداری است و استفاده از وسایل نقلیه ناایمن، بی‌ارزش شمردن جان افرادی است که شهر را زنده نگه می‌دارند. شهرداری باید در برابر خانواده‌های داغدار این پاکبانان و افکار عمومی پاسخگو باشد.

همچنین یکی از تولیدکنندگان صنایع غذایی گفت: در یک سال گذشته فروش ما حدود ۳۰ درصد کاهش یافته، چون مردم برای خرید محصولات غیر ضروری تر دیگر توان مالی سابق را ندارند. ما مجبور شدیم تولید برخی اقلام را متوقف کنیم و نیروی کار را کاهش دهیم. اگر قدرت خرید برنگردد، ادامه فعالیت در این شرایط بسیار دشوار می‌شود.

وی افزود: افزایش هزینه مواد اولیه و مالیات‌های سنگین نیز مزید بر علت شده است. اگر دولت در کنار حمایت از خرید مردم، هزینه تولید را نیز کاهش دهد، می‌توان امید داشت که بازار از رکود خارج شود. تسریع اوجاقی گفت: وقتی میزان تقاضای مردم کاهش پیدا می‌کند اولین چیزی که از بین می‌رود شرکت‌های کوچک هستند برای همین در شرکت‌های کوچک تعدیل نیرو یا کاهش ساعات کاری داشتیم.

خبر

حیدری:

دولت ۱۷۰۰ همت به تأمین اجتماعی بدهکار است

حیدری ادامه داد: اکنون بدهی دولت به سازمان تأمین اجتماعی بیش از ۱۷۰۰ هزار میلیارد تومان (همت) برآورد می‌شود و اگر قرار باشد این رقم با معیار به‌روزرسانی و حفظ ارزش واقعی محاسبه شود، میزان بدهی بسیار بیشتر از ارقام رسمی فعلی خواهد بود. او هشدار داد که تا دوام این وضعیت، ناترازی مالی صندوق‌ها را تشدید و توان آنها برای پرداخت تعهدات جاری را تهدید می‌کند.

یکی از چالش‌های جدی میان دولت و تأمین اجتماعی، موضوع بدهی‌های انباشته دولت به این سازمان است: بدهی‌هایی که نه تنها متوقف نشده، بلکه هر ماه در حال افزایش است. علت اصلی این روند، تعهدات قانونی متعدد دولت در حوزه بیمه‌های اجتماعی است. به گفته کارشناسان، براساس حدود ۷۲ قانون و مقرر، دولت موظف شده بخشی از حق بیمه اقشار خاص را به جای کارفرما یا بیمه‌شده پرداخت کند اما این تعهدات در عمل انجام نشده است.

در همین زمینه «علی حیدری» کارشناس رفاه و تأمین اجتماعی در گفت‌وگو با کوایران گفت: بخشی از اختلاف در رقم بدهی‌های اعلامی مربوط به تفاوت مقاطع زمانی و شیوه محاسبه است. دولت بدهی‌هایی را که باید در دهه‌های گذشته پرداخت می‌کرد با تأخیر و بدون لحاظ ارزش واقعی روز می‌پردازد. در حالی که سازمان تأمین اجتماعی خدمات خود را همواره به قیمت روز ارائه می‌دهد. او افزود: حق بیمه ماهیتی بانکی ندارد و از نظر اقتصادی باید مشابه مهریه یا دیه تلقی شود؛ یعنی در صورت تأخیر، باید به نرخ روز محاسبه شود.

خبر

رانندگان استیجاری عسلیوه:

۱۲ ساعت کار ما فقط ۱۵ میلیون آورده دارد

میان این همه مدیر و مقام مسئول، کسی هست که صدای ما را بشنود؟ آیا کسی باور می‌کند که در عسلیوه، با این تورم سنگین، می‌توان با ۱۵ میلیون تومان امرار معاش کرد؟ یکی از این رانندگان استیجاری گفت: کارگری که ۱۲ ساعت در روز کار می‌کند چرا باید از تماس مدرسه فرزندش و شماره صاحبخانه روی گوشه‌اش واهمه داشته باشد؟! هزینه اجاره مسکن و هزینه مدرسه فرزندانمان کمترین و اساسی‌ترین هزینه‌هایی است که باید توان تأمین آن را داشته باشیم اما حتی از پس این هزینه‌ها هم به سختی برمی‌آییم. این کارگران می‌گویند: ما توقعی غیر منطقی با خواسته‌ای فراتر از حد معمول نداریم. فقط انتظار داریم عدالت، آن گونه که به خدمت یک مجموعه بزرگ و ملی است، در حق همه نیروهای رانندگان استیجاری نیز رعایت شود.

رانندگان استیجاری گفتند: امیدواریم وجدانی بیدار در میان مدیران مجتمع گاز و پالایشگاه پیدا شود تا صدای این قشر فراموش‌شده را بشنوند.

رانندگان استیجاری یکی از گروه‌های شغلی هستند که به دلیل قرار دادهای کاری در قالب اجاره خودرو، از شمول قانون کار جدا هستند و از این منظر، هم حقوق بسیار پایینی نسبت به سایر کارگران دارند و هم معمولاً مزایای جانبی بی‌بهره هستند. آنها سال‌هاست که به کار زیاد، حقوق و مزایای ناچیز و عدم بهره‌مندی از مواد حمایتی قانون کار معترض هستند.

جمعی از این رانندگان شاغل در منطقه عسلیوه در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: برای ۱۲ ساعت کار مدام در روز ۱۵ میلیون تومان حقوق دریافت می‌کنیم. ما رانندگان استیجاری همدوش نیروهای رسمی و چارت‌دار در این منطقه آلوده و گرم گرم می‌کنیم و با وجود تمام سختی‌ها و شرایط دشوار کاری، وظیفه خود را بی‌منت انجام می‌دهیم اما در پایان ماه برای ۱۲ ساعت کار مدام کف حقوق وزارت کاری می‌گیریم.

آنها با ابراز گلایه از بی‌توجهی مسئولان گفتند: آیا در

معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی خبر داد

فقط یک چهارم از معلولان حق پرستاری می‌گیرند

معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور اعلام کرد: براساس قانون باید به بیش از ۶۰۰ هزار نفر از افراد دارای معلولیت حق پرستاری پرداخت شود اما در حال حاضر توجه به ناکافی بودن منابع، این مبلغ به حدود ۱۵۳ هزار نفر پرداخت می‌شود.

فاطمه عباسی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به مبلغ پرداخت حق پرستاری به مشمولان، اظهار کرد: طبق قانون حق پرستاری باید به افراد دارای معلولیت شدید و خیلی شدید پرداخت شود که تعرفه آن براساس تعرفه مصوب هیأت دولت است.

وی افزود: سال گذشته با پیگیری‌های فراوان توانستیم مبلغ حق پرستاری را با افزایش ۴۳ درصدی از مبلغ ۲ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان به ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برسانیم. به گفته عباسی، براساس قانون باید به بیش از ۶۰۰ هزار نفر حق پرستاری پرداخت شود اما در حال حاضر با توجه به ناکافی بودن منابع، این مبلغ به حدود ۱۵۳ هزار نفر پرداخت می‌شود و اکنون اولویت ماهدک‌های یک تاسه هستند.

خبر

فعال صنفی بازنشسته:

بیمه تکمیلی، زائنده‌ای بر پیکر درمان شده است

اجرای این شونده‌نیازی به بیمه تکمیلی نیست، تصریح کرد: سطح تعهد به قانون الزام تأمین اجتماعی در دهه‌های اخیر اقول کرده است. در سال‌های اخیر ما شاهد خروج دارو و خدمات پوشش بیمه تأمین اجتماعی بوده‌ایم. امروز برای هر نوع خدمات درمانی، نیاز به بیمه تکمیلی هست و علت آن نیز عدم پایبندی تأمین اجتماعی به قانون الزام است که اگر اجرایی می‌شد امروز نیازی به برگزاری مناقصه برای عقد قرارداد با بیمه تکمیلی نبود.

به اعتقاد فرجی، بیمه تکمیلی، زائنده‌ای بر پیکر نظام سلامت و درمان به‌خصوص در مورد بازنشستگان تأمین اجتماعی ست و اساساً همه بازنشستگان و مستمری‌بگیران باین پدیده مخالفند.

این بازنشسته در پایان تأکید کرد: اگر قرار است همچنان قانون الزام را زیر پا بگذارند و بیمه تکمیلی را به بازنشستگان تحمیل کنند، لااقل در آبان‌ماه در موعد قرارداد با شرکتی قرار داد ببندند که خدمات بهتر و با کیفیت‌تری ارائه دهد و توانایی این را داشته باشد که نیازهای درمانی بازنشستگان را به بهترین نحو، حتی در صورت تأخیر در پرداخت مطالبات برآورد کند.

رئیس اسبق شورای اسلامی کار شرکت جنرال استیل گفت: بازنشستگان با درمان بیمه تکمیلی مشکلات بسیار دارند. در چنین شرایطی، اصرار کانون عالی بازنشستگان بر تمدید قرارداد با یک بیمه‌گذار ثابت، پذیرفتنی نیست. ایلا با ساعملکرد این شرکت در یک دهه اخیر پایش و ارزیابی شده که مدام قراردادش تمدید می‌شود؛ «بدالله فرجی» فعال صنفی بازنشستگان کارگری بابیان اینکه «اکثریت بازنشستگان از خدمات بیمه تکمیلی ناراضی هستند» به ایلنا گفت: شرکت بیمه‌گر باید توانایی داشته باشد که در صورت عدم دریافت مطالبات خود از تأمین اجتماعی، خدمات‌دهی به بازنشستگان را ادامه دهد. بیمه‌گذار تکمیلی، آن خدماتی که باید به بازنشستگان کارگری ارائه نمی‌دهد. کارگران بازنشسته درگیری بیماری‌ها و مشکلات جسمی بسیار هستند و باید خدمات درمانی مکفی و قابل قبول دریافت کنند.

فرجی افزود: مشخص نیست پای چه منفععی در میان است که قرارداد بیمه تکمیلی با یک شرکت ثابت هر ساله تمدید می‌شود؟ این فعال صنفی بازنشستگان با تأکید بر اینکه اگر قانون الزام

اعتراض بازنشستگان تأمین اجتماعی شوش به نبود امکانات درمانی

یک فعال صنفی بازنشسته گفت: بازنشستگان شوش در تجمع این هفته خود، خواستار افزایش مراکز ملکی تأمین اجتماعی شدند. «پروین نیکی‌فر» فعال صنفی بازنشستگان شوش و هفت‌تبه با اشاره به تجمعات هفتگی بازنشستگان شوش به ایلنا گفت: بازنشستگان هر ماه مبلغی بابت بیمه تکمیلی پرداخت می‌کنند اما هیچ کدام از خدمات بیمه آتی‌سه‌سازان حافظ رضایت ندارند.

خواسته اصلی ما لغو بیمه تکمیلی و اجرای کامل ماده ۵۴ قانون تأمین اجتماعی و ماده ۲۹ قانون اساسی کشور است. وی گفت: بازنشستگان در تجمع این هفته خود، خواستار افزایش تعداد مراکز ملکی تأمین اجتماعی شدند تا امکان اجرای صحیح ماده ۵۴ تأمین اجتماعی فراهم شود و نیاز چندانی به بیمه تکمیلی باقی نماند. چرا در شهری کارگری مانند شوش، تأمین

اجتماعی بیمارستان ملکی ندارد؟ فعال صنفی بازنشسته شوش گفت: همچنین بازنشستگان در این تجمعات از مدیرعامل سازمان و اعضای هیأت‌مدیره خواستند تا در خصوص بازگرداندن امتیاز بیمارستان ملکی شهرشان شوش اقدامات لازم را انجام دهند. به گفته وی، بازنشستگان همچنین نسبت به واگذاری بانک رفاه، حذف سبانه‌گرایی و لغو ماده ۸۹ تأمین اجتماعی اعتراض دارند و بر ضرورت اصلاح اساسنامه کانون‌های بازنشستگی تأکید دارند.

